

# BURMILA

## SPOLEČENSKÁ KOČKA PRO SPOLEČENSKÉ LIDI

Burmila je kočka jedinečná svým vzhledem i povahou. Její štíhlé, elegantní tělo je pokryté krátkou, hedvábně jemnou stříbrnou srstí, která přímo svádí k pomazlení. Nejvýraznějším znakem burmil jsou jejich oči - velké, živé, zářivě zelené, připomínající dva smaragdy zasazené ve stříbře. Jejich orámování tmavší linkou budí dojem, jako by burmilka používala pro zvýraznění pohledu konturovací tužku. Ona ale nepotřebuje žádné umělé vylepšení, je krásná ve své přirozenosti a je si své elegance dobře vědoma.

### Historie

Burmily jsou jedním z mála plemen, u kterých je původ plemene a jeho vývoj přesně zdokumentován. U burmil se zkrátka nedělo nic náhodně, otěže od počátku drželi pevně v rukou chovatelé ve spolupráci s předními genetiky. Díky tomu se povedlo burmilám vyhnout se mnoha slepým uličkám, do kterých se dostala jiná plemena, kde byl vývoj ponechán náhodě nebo živelnému rozvoji. Historie burmil se začala psát v roce 1981, kdy baronka Miranda Bickford-Smith, známá anglická chovatelka barmských koček (chovatelská



stanice Astahazy), zamkla jedny z dveří na svém sídle. Na jedné staně zamčených dveří plakala lilová barmská kočka Bambino Lilac Faberge, na straně druhé perský činčilák Jemari Sanquist, který byl mazlíček jejího manžela a měl být další týden kastrován. Kočičí Romeo a Julie a jejich smutek natolik dojali posluhovačku, která měla na starosti úklid, že zamčené dveře odemkla a dopřála milencům to, po čem oba toužili nejvíce. Z lásky zrozená koťata zdědila postavu a krátkou srst po matce, stříbrnou barvu po otci. Koťata byla zjevem i povahou tak okouzující, že zájemci, kteří se přišli podívat na barmská koťata, zapomněli proč přišli a obdivovali malé stříbrné křížencečky. Rozhodnutí vytvořit nové

plemeno na sebe nedalo dlouho čekat a jméno bylo zvoleno složením z obou výchozích plemen **BURMese** (barma) x **chinchILLA** (perská kočka činčila) = **BURMILLA**. O spolupráci při vytváření chovného plánu byl požádán špičkový odborník na genetiku Dr. Robinson, takže každé křížení se dělo podle předem naplánovaného programu a pod odborným dohledem. Tím se podařilo udržet koeficient inbreedingu (koeficient příbuzenského křížení) v přijatelných mezích i při využití příbuzenské plemitby. Občasné vytvoření a přikřížení nových linií zabránilo inbrední depresi (ztráta vitality u potomstva, projevující se při páření blízké příbuzných jedinců).

### Chov ve světě

Burmily se na svou vítěznou cestu Evropou vydaly společně s dánskou chovatelkou paní Birget Nehammer, která ve spolupráci s Penny Bydlinky importovala první chovná zvířata z Anglie a řadu let usilovně pracovala na rozvoji plemene. Jí vděčí burmily za své uznání v rámci FIFe v roce 1995, její kočky a kocouři se objevují u kořenů prakticky všech rodokmenů evropských burmil. Za její neúnavnou práci a vše, co pro burmily dokázala udělat a obětovat, jí patří vděk

### ZLATÉ BURMILKY

FIFe rozděluje burmily do dvou barevných skupin – skupina I pro všechny barvy bez červené a skupina II pro kočky červené/krémové a želvovinové ve všech barevných variétách. Obě skupiny připouštějí varietu shell i shaded, ale vždy ve stříbrné barvě. Některé non-FIFe organizace uznávají ještě barvu zlatou – atraktivní barevnou varietu, která se čas od času objeví u všech plemen, která jsou chována ve stříbrné barvě se stínovanou/závojevou kresbou, jako jsou například perské či britské kočky. Zlaté kočky mají teple pískovou až meruňkovou barvu srsti se špičkami zbarvenými podle konkrétní barvy daného zvířete. Brada a břicho jsou výrazně světlejší, bez kresby. Zlatě zbarvené burmily připomínají svou barvou divokou pumu, v kombinaci se zářivě zelenými očima jde o velmi atraktivní barevnou varietu, zlatá koťata se čas od času rodí prakticky ve všech chovech burmil. V současné době je pro burmily ustaven Breeding Council (poradní chovatelský orgán při FIFe, jedním z jeho členů je i pí Venclíková z chovatelské stanice Dee) a dosažení uznání zlaté barvy u burmil bude pravděpodobně mezi návrhy pro Generální zasedání v roce 2011. Jedinců potřebných pro předvedení na uznávací výstavě je už dostatek, také díky práci českých chovatelů. Nyní je třeba upřesnit standard a zorganizovat předvedení. Na příští rok se chystá speciální výstava, jejíž součástí by mělo být předvedení zlatých burmil komisy FIFe, což je nezbytná podmínka pro podání návrhu na uznání zlaté barvy. Prakticky všichni oslovení posuzovatelé vyjádřili názor, že uznání zlatých burmil je logický dalším krokem v rozvoji plemene, takže lze jen doufat, že se ho brzy dočkáme. Poté budou moci tyto krásné malé šelmy soutěžit na výstavách a získávat tituly stejně, jako jejich stříbrné příbuzné. ■



Zlatý kocour Roemah Koetjing Ozzy Osbourne, přezdívaný Řízek.

a poděkování všech chovatelů, i když už sama aktivně nechová. Dnes jsou burmily oblíbené společenské plemeno, kromě Británie především na severu Evropy, v Holandsku a Dánsku. Mnoho příznivců má i v Austrálii a dostávají se do módy i v Americe. První vlašťovky se objevují i v pobaltských státech bývalého Sovětského Svazu. Burmila je plemeno, které má budoucnost a svá nejlepší léta ještě před sebou.

### Chov v Čechách

Mé první setkání s burmilkami bylo zprostředkované, četla jsem si o nich v informačním zpravodaji ČSCH. Byl to článek ing. Mahelky o uznání burmil jako samostatného plemene na mezinárodní konferenci Fife, která se tehdy v roce 1995 konala v Praze. Článek velmi sugestivně popisoval jejich elegantní krásu a jedinečnou povahu. Už tehdy mě jako plemeno zaujaly, i když na to, až je uvidím živé, jsem si musela počkat až na Světovou výstavu v Praze roku 2000. Když jsem pak hledala plemeno, kterému bych se chtěla věnovat a které by doplnilo mé tehdejší kočičí osazenstvo – balinesku a barmu – padla volba jednoznačně na burmily. Ty první byly dvě, obě z Dánska, kočička od zakladatelky chovu v Evropě paní Nehammer – Thamakan Silver Effie a kocourek z chovné stanice af Misopotanien dánského chovatele Benta Aggersbol.

Efinka a obzvláště kocourek Herbie budili na výstavách pozornost, přeci jen to byly první burmily v Čechách a v show kvalitě i ve střední Evropě. V té době sice bylo v Německu několik burmil, tamní chovatelé se ale dali cestou křížení s barmami a chovu "asians", variet s různými kresbami, kouřových nebo bez stříbra. Herbie výstavy miloval, bavilo ho být středem pozornosti. Na posuzovatelském stole se vždycky rozvalil na zádech a nechal se drbat, šťastný, že ho někdo obdivuje. Však má v několika posudcích napsáno že „krásně ukazuje břicho“. Postupem času se stal Evropským šampionem a posbíral řadu výstavních úspěchů. Jen role otce se mu příliš nezamlouvala, rozhodnul se, že s Effie rodinu založit nechce. Přestože

jsem s chovem málopočetného plemene měla zkušenosti už od balinesek, donutil mě tím vlastně hned od počátku vytvořit širší chovatelskou základnu, a tak mě uchránil časté chyby chovatelů vzácných plemen – mám kočku a kocoura, zplodím koťata a co bude dál se uvidí... Naštěstí byl k dispozici krémový stříbrně stínovaný kocour Bellabony Fleetwood Mac, kterého dovezl ing. Panamá ze Španělska už jako dospělého. Postupem času přibyla i další kočička modře stínovaná AJ LilithDee z Holandska, takže se nám podařilo založit několik chovných linií, z nichž některé byly k sobě zcela nepříbuzné.

Dnes začíná sklízet své první výstavní úspěchy už sedmá generace „českých“ burmil z chovatelské stanice Dee,CZ. Poslední dobou se i přes velkou vzdálenost velmi slibně rozvíjí spolupráce s australskými chovateli. Velmi úspěšný kocour Xcuse me, I am Emil Dee do Austrálie nedávno odletěl, aby oživil tamější chov. Výměnou čekáme od australských chovatelů dvě burmily, kocourka a kočičku.

Momentálně je v Čechách třináct chovatelských stanic (a několik příležitostných chovatelů), které se věnují chovu burmil. Značné množství nových začínajících chovatelů a mladých koček slibuje ohromný potenciál pro budoucí rozvoj plemene. Některé chovatelské stanice mají burmily jako hlavního plemeno, některé je chovají společně s plemeny jinými (s barmami, s ruskou modrou, se siamskými kočkami, s mainy, s peršankami). Burmily jsou jednoduše plemeno, které se snese s každým.



Zlatě stínovaná koťata.



Koťata ve vzácné barevné varietě (stříbrná, červeně stínovaná) byla oceněna jako nejlepší vrh na mezinárodní výstavě v Chodové Plané 09. Chovatelská stanice Chupacabra, vrh Q.





Kocour stříbrný, černě stínovaný.

Je sympatické, že přes rostoucí oblibu těchto koček se jejich chov podařilo udržet na „zájmové“ linii. Většina chovatelů se zná, když ne osobně, tak alespoň z chovatelských fór a spolupracují spolu bez závisti, nevraživosti a intrik. Naopak, většina z nich ráda začátečnickům pomůže či poradí. Burmily jsou společenské kočky a je potěšující, že takové kočky lákají především společenské lidi.

### Povaha

Povaha burmily je laskavá, takže nikdy nedává najevo nadřazenost nad námi, obyčejnými lidmi. Je to přítelkyně, důvěrnice, mazlíček, holka do nepohody i královna. Je velmi inteligentní, lehce se naučí chodit na vodítku nebo provádět veselé kousky. Také apertování míčku je aktivita, kterou se burmily lehce naučí a kterou dokáží vykonávat stejně neúnavně jako psi. Když je budete správně motivovat, budou se možná i předvádět. Burmila bývá často miláčkem publika, na stole posuzovatele se ráda předvede a je milá. Nebojí se cizích lidí, což chovatelé jistě ocení především na výstavách. Burmila je ráda ve společnosti lidí i koček. Je nekonfliktní, takže se snese i s plemeny, ke kterým je potřeba vybírat ostatní kočky velmi obezřetně. Ve svém genetickém potenciálu má vepsanu zvědavost barmy i vstřícnost perských činčil – charakteristické vlastnosti dvou plemen, ze kterých pochází. Je přátelská a družná, není tak hlučná a náročná jako barmská kočka, ale je odváznější a zvědavější než perská činčila.

Je to úžasná, milá kočka, která je přiměřeně aktivní, takže se dokáže i v klidu pomazlit. Přítulnost je burmilám vlastní, oceníte ji určitě i v posteli, kam se rády chodí přítulit. Z vlastní zkušenosti mohu říct, že na 140cm širokou postel se vejde 7 burmil. Burmilky nejsou moc velké, jedná se spíše o drobnější kočky, což je výhodné, pokud vám spí na prsou. Také se v rámci mazlení rády obtočí kolem krku jako „živá šála“.

### Vztah k lidem

Burmila je velmi společenská kočka, která má ráda lidi. K lidem si zporavidla vytváří užší sociální vazby než například britské nebo perské kočky. Velmi dobře vychází i se psy. Nebojí se cizích lidí, naopak, má návštěvy ráda. Není to „kočka jednoho člověka“, je společenská k celé rodině i návštěvám. Má velmi ráda děti, ke kterým není agresivní. Od dětí dokáže snést opravdu dost, ale to neznamená, že její tolerance bude vždy bezmezná. Burmily jsou komunikativní, aniž by byly příliš hlučné. Ovšem to, co chtějí, si dokáží „vykomunikovat“ velmi



Stříbrně stínovaná koťata.

dobře. Nevadí jim změny, na nová místa si rychle zvyknou, takže případné stěhování zvládají bez problémů. Nejsou to kočky, které bychom mohli pouštět ven, protože hrozí riziko, že už je neuvídíme. Chybí jim obezřetnost divokých koček. Před cizími lidmi neutečou, neopak předvedou se jako přítulné a „opuštěné“ kočičky, které chtějí pomazlit. Díky své důvěřivosti a přítulnosti se musí zalíbit snad každému.

### KŘÍŽENÍ

Pro burmily je dle FIFE standardu povolené křížení s barmskými kočkami, které se využívá pro rozšíření genofondu. Chovatelská praxe ukazuje, že velmi přínosné může být křížení burmil s perskou (či exotickou) kočkou. Vkrížování barmských koček s sebou totiž přináší zhoršení barvy oka, která u barem je v ideálním případě sytě žlutá, kdežto u burmil je žádoucí oko jasně zelené. Také se ztrácí kvalita srsti, která se stává příliš přilehlou. V neposlední řadě může dojít k posunu typu a vytvoření „stříbrné barmské kočky“, což je krajně nežádoucí. Také jedinečná povaha burmil může být tímto křížením ohrožena. Holandští chovatelé dosáhli povolení vkrížení perského kocoura do linií burmil a i Češi přinesli svůj díl k rozvoji plemene. Díky progresivitě chovatelské komise Českého svazu chovatelů bylo povoleno experimentální nakřížení kocoura burmily EC Herbie af Misapotanien a stříbrné exotické kočky Josie Sua-da. Výsledek byl překvapivě zdařilý a stříbrný kocour New Tjehov Dee byl exportován do Holandska. Tam se stal velmi úspěšným plemeníkem a mohl uplatnit svůj přínos do chovu u více koček než v Čechách. Zpátky do Čech se pak vrátil jeho syn Roemah Koetjing Ozzy Osbourne, kterého lze najít v rodokmenech mnoha českých burmil.

Odlišný postoj k přikřížování zaujmají dánští chovatelé, kteří z obavy ztráty typu nechťejí své burmily křížit. Naopak chovatelé ve Španělsku společně s francouzskými chovateli šlechtí dlouhosrstou burmilu (tiffany), která vzhledem připomíná persanku před třiceti lety. Oproti dnešní perské kočce nemá tolik podsady, a proto nebude tak výrazně línat. ■



Týdenní koťata z vrhu E, chovatelská stanice Dee.

### Smysl pro humor

V článku o burmilách se ing. Mahelka zmiňoval o jednom zvláštním rysu jejich povahy – smyslu pro humor. Dodnes si vzpomínám na jeho líčení jak na hotelu museli demontovat toaletní mísu, aby se dostali ke kočce uvízlé ve stoupačkách, zachraňovali ji v domnění, že je chuděrka polomrtvá strachy. Ona se přitom celou tu dobu výborně bavila. Učinila jsem skoro totožnou zkušenost. Hned po příjezdu s oběma novými kočkami domů jsem se chtěla pochlubit kamarádce chovatelce, co jsem si přivezla. Effie nám při tom chlubení proklouzla dvěma dolů do sklepa a zalezla pod schody, kde se skladují všechny ty „tolik potřebné věci“, které už deset let nikdo nepotřeboval. Vysvobodit ji znamenalo odtáhnout mrazák, přerovnat hladu prken a dlaždic, probojovat se přes staré květináče a kila prachu. Naše počáteční „potichu, ať ji nevyplašíš“ se postupem času změnilo na „jen jestli ještě žije“ a „rychle než stresem zkolabuje“. Hnala nás představa vyděšené chudinky, která v rachotu padajícího haraburdí marně čeká na záchranu. Jak jsme zjistily o chvíli později, jediné vyděšené jsme byly my, kočka byla špinavá, zaprášená a očividně spokojená, jak se takhle hra povedla. Celou dobu předla a naprosto v klidu nás nechala odklidit i poslední kousky, pak se zvedla, přišla a skočila nám do náruče s tím, že teď „pyká“ ona a my se máme jít schovat.

Burmily jsou smečkové kočky, rády dělají věci pospolu. Vzpomínám na jednu příhodu naší smečky, kdy se kočkám nelíbilo chování feny papilona k malému kotěti. Všechny kočky se jednotně posadily do kruhu a semkly malého pejska ve středu. Kočky klidně seděly a s nad-

hledem pozorovaly nejistotu a posléze i hysterii malé papilonky. Myslím, že se tím výborně bavily...

### Závěrem

Tato středně velká, elegantní a harmonická kočka se hodí v podstatě pro kohokoliv. Její veselá, nekonfliktní povaha, atraktivní vzhled a velmi nenáročná údržba ji činí ideální kočkou pro rodinný život. Výborně se přizpůsobí mladé rodině s dětmi, stejně tak je vhodná pro lidi v důchodu. Pro děti je burmilka skvělým partnerem, vydrží si s nimi hrát celé hodiny. Je opečovávaným miminkem, které se nechá vozit v kočárku i přítel, který naslouchá tajným přáním šeptaným před usnutím. Ovšem burmilu by si neměli pořizovat lidé, kteří jsou celý den v práci a nebudou mít na ni čas, protože je to kočka ryze společenská a samotné by jí bylo smutno. Burmilky se budou cítit lépe, budeme-li je chovat ve dvou. Optimální je pořídit si dvě koťátka, která se znají. Pořízením dvou koček získáme dvakrát více lásky a budeme mít i méně starostí, protože bojové hry si odbydou mezi sebou a na člověka pak zbyde víc mazlení. Údržba burmily nezabere mnoho času. Její srst sice líná, ale například proti britským kočkám je všudypřítomných chlupů o poznání méně. Jak již bylo řečeno, dobře se přizpůsobí i soužití s ostatními kočičími plemeny. Její aktivní, zvědavá a přizpůsobivá povaha jí umožňuje být rovnocenným partnerem, jak plemenům nadprůměrně inteligentním, jako jsou třeba barmy a siamky, aniž by se s nimi hnala do střetu o moc, tak plemenům klidnějším, která uvítají rozváznějšího

společníka. Burmily zůstávají hravé až do vysokého věku. V zahraničí je vlastní mnoho celebrit. Vystupují se svými majiteli moderátory na televizních stanicích, burmilu má i známý jezdec formule 1 Ralf Schumacher (mimochodem částečně příbuznou s těmi našimi, českými). Pokud uvažujete o pořízení kočky na výstavu, která bude zároveň plnit funkci pohodového domácího mazlíčka, mohu burmilu jedinečně doporučit.

Na stránkách Burmilla klubu:

[www.burmilla.websnadno.cz](http://www.burmilla.websnadno.cz) naleznete nabídku koček, informace o chovatelích, genetice a potřebách koťátka. ■

Text: **Lena Vencliková**,  
Chovatelská stanice DEE\*ČZ  
[www.burmilla.snadno.eu](http://www.burmilla.snadno.eu),

**Vanda Ročková**

Foto: **Renata Hofmann**  
[www.konepsikocky.cz](http://www.konepsikocky.cz)

**Lena Vencliková**



Černá stříbrná kočička z vrhu C, chovatelská stanice Rare Diamonds.



Vrh čtyř koťat v barvách stříbrné modře stínované, zlaté, stříbrně černě stínované, zlaté.